

Στις εκλογές της 25 Γενάρη η κυβέρνηση των μνημονίων και τα κόμματα που διαχειρίστηκαν την κρίση του ελληνικού καπιταλισμού διαμέσου της λιτότητας υπέστησαν σαφέστατη ήττα. Αυτό που γκρέμισε τη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, όπως και τις προηγούμενες αστικές μνημονιακές κυβερνήσεις, ήταν σε τελική ανάλυση η πίεση του κινήματος των εργαζομένων, της νεολαίας και των καταπιεσμένων. Παρά τις αντιφάσεις και τις

παλινωδίες, οι απεργίες, οι καταλήψεις, οι διαδηλώσεις και οι αγώνες των τελευταίων χρόνων φέρνουν αποτελέσματα, ρίχνουν κυβερνήσεις, μπορούν να νικούν.

Η αποσταθεροποίηση του κατεστημένου πολιτικού συστήματος, την οποία επέφεραν η κρίση και η πίεση του κινήματος, ήταν επίσης το στοιχείο που έκανε δυνατό να έρθει στην κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ. Η νίκη ενός κόμματος που προέρχεται από τη ρεφορμιστική αριστερά απηχεί τις ελπίδες μεγάλων στρωμάτων της εργατικής και της μικροαστικής τάξης για απαλλαγή από τις συνέπειες της κρίσης και της λιτότητας, ελπίδες οι οποίες όμως σε μεγάλο ποσοστό επενδύονται με τη λογική της ανάθεσης και όχι της ενεργής στράτευσης.

Ωστόσο η κυβέρνηση με κέντρο το ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν έχει πρόθεση να έρθει σε ρήξεις με τους κανόνες του καπιταλισμού, αλλά δεν φαίνεται καν σε θέση να αναστρέψει τη λιτότητα. Βλέποντας ότι το μίσος για την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου ήταν αρκετό για να τους φέρει στην κυβέρνηση, το επιτελείο του ΣΥΡΙΖΑ φρόντισε να απαλλαγεί από την ευθύνη παλιότερων δεσμεύσεων. Ο ΣΥΡΙΖΑ εξελέγη με ένα μίνιμουμ πρόγραμμα σωτηρίας, για “ό,τι μπορούμε και όχι ό,τι θέλουμε να κάνουμε”. Η νέα κυβέρνηση θα είναι μια κυβέρνηση ταξικής συνεργασίας, όχι μόνο λόγω της συνεργασίας με την εθνικιστική δεξιά ΑΝΕΛ-Καμένου, αλλά και λόγω του ίδιου του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ. Σύμφωνα με τα ίδια τα λόγια του πρωθυπουργού, είναι μια κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας και όχι, πλέον, κυβέρνηση της αριστεράς.

Η κοινωνικοπολιτική πόλωση αριστεράς-δεξιάς επέτεινε ακόμα περισσότερο την κρίση του κέντρου, με την πλήρη κατάρρευση του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ.

Το ποσοστό της Χρυσής Αυγής επιβεβαιώνει την εκτίμηση ότι το νεοναζιστικό κόμμα έχει κοινωνικές ρίζες στα συνθλιβόμενα μικροαστικά στρώματα, αλλά και σε εξατομικευμένα λαϊκά στρώματα. Παρόλα αυτά, η σαφής υποχώρηση της ΧΑ σε σχέση με τις ευρωεκλογές, αλλά και με τις βουλευτικές εκλογές του 2012, τα μέτρια ποσοστά σε παλιότερα ευνοϊκές για αυτήν περιοχές (όπως στο κέντρο Αθήνας) και, κυρίως, η μικρή παρουσία της στο δρόμο δείχνουν ότι το φασιστικό ρεύμα βρίσκεται σε υποχώρηση και δεν είναι σε θέση, προς το

παρόν, να τρομοκρατήσει. Είναι τώρα η ευκαιρία το αντιφασιστικό κίνημα να εκριζώσει για πάντα τη Χρυσή Αυγή και να τσακίσει τη φασιστική εφεδρεία του καπιταλισμού, πριν μπορέσει το σύστημα να την ξαναχρησιμοποιήσει.

Οι 40.000 ψήφοι στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και, κυρίως, η προεκλογική εμπειρία δείχνουν ότι η αντικαπιταλιστική αριστερά στην Ελλάδα συγκροτεί πλέον ένα πολιτικά υπολογίσιμο και κοινωνικά υπαρκτό ρεύμα, έστω και αν αυτό δεν αποτυπώνεται, στο πραγματικό του μέγεθος, στην κάλπη. Παραμένει γεγονός, ωστόσο, ότι η επίδοση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις εκλογές δεν μπορεί να χαρακτηριστεί επιτυχημένη. Η συμπόρευση με τη ΜΑΡΣ είναι σαφές ότι δεν προσέδωσε εκλογική δυναμική. Το κόστος της προγραμματικής υποχώρησης σε σοβαρότατα θέματα, όπως αυτό της εξουσίας των εργαζομένων, δεν είχε καν εκλογικά οφέλη.

Την περίοδο που έρχεται, η αντικαπιταλιστική και επαναστατική αριστερά οφείλει να εξηγήσει πως κανένα δικαίωμα και καμία κατάκτηση δεν αποσπάται χωρίς σκληρούς αγώνες. Οφείλει να εξηγήσει ότι καμία σωτηρία δεν υπάρχει για τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες χωρίς εκ θεμελίων ρήξη με τα συμφέροντα των βιομηχάνων και των τραπεζιτών και χωρίς σύγκρουση με τους θεσμούς του καπιταλιστικού κράτους. Οφείλει να είναι η αντιπολίτευση στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ από τη σκοπιά των συμφερόντων των εργαζομένων. Με προσήλωση στην ενότητα της δράσης όλων των αγωνιζομένων, αλλά και στην ακεραιότητα του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, χωρίς εκπτώσεις και συμμαχίες που το υποσκάπτουν στο όνομα της αποτελεσματικότητας και του ρεαλισμού, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί να παίξει βαρύνοντα ρόλο στην ταξική πάλη στην περίοδο που ανοίγεται μπροστά μας.